

Janovo evangelium 12,20-25
život a smrt

1. čtení:

*Job 12:7 Avšak dobytka se zeptej, poučí tě, nebeského ptactva, ono ti to poví,
8 poučí tě i křoviska země, mořské ryby vyprávět ti budou.
9 Kdo z nich všech by nevěděl, že ruka Hospodinova to učinila
10 a že v jeho ruce je život všeho, co žije, duch každého lidského tvora.*

Kázání:

*John 12:20 Někteří z poutníků, kteří se přišli o svátcích klanět Bohu, byli Řekové.
21 Ti přistoupili k Filipovi, který byl z Betsaidy v Galileji, a prosili ho: "Pane, rádi bychom viděli Ježíše."
22 Filip šel a řekl to Ondřejovi, Ondřej a Filip to šli říci Ježíšovi.
23 Ježíš jim odpověděl: "Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka.
24 Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek.
25 Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný.*

Bratři a sestry,

dnes je 5. neděle v postu..za dva týdny jsou Velikonoce. A na dnešní neděli tradičně připadají tato slova z Janova evangelia. Těžká slova. Kdo jim porozumí? *Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný.* Rozumíte tomu? Já ještě moc ne. A tak jsem se zeptal moudřejších. Poslechl jsem slova Bible a zeptal jsem se těch, kteří mě mohou poučit. A víte co mi řekli? Ta nejkrásnější z moudrých mi řekla: Búú Búú Búú. Další mi řekl: Méééé méééé. A poslechl jsem si i další poučení: Béééé béééé. Pí píp, pí píp. Trošku jsem měl problémy s některými učenci. Těm jako bych asi úplně neporozuměl. Ti říkali: -o- -o- -o- -o- . Tak jsem Vám to chtěl předat. Doufám, že jsem něco z té jejich moudrosti nepředal nepřesně. Tak máte o čem přemýšlet. Amen.

Vážně, tak to stojí v Bibli. A je to míněno smrtelně vážně. *Avšak dobytka se zeptej, poučí tě, nebeského ptactva, ono ti to poví.* Smrtelně vážně. Protože to na prahu smrti říká zmrzačený spravedlivý Jób. A nedělá si srandu. Zapravdu mu pak dá samotný Bůh. Takže jestli něčemu v životě a v Bibli nerozumíte, hybaj za krávama, ovcema a kozama. A za vrabcema běžte. Pro ty z Vás, kteří to nevíte, nejenže včera začalo jaro, včera, ne až dneska. Ale také byl včera světový den vrabců. Běžte a učte se, nechte se poučit. Dokonce mořské ryby vyprávět Ti budou. To je trochu náročnější. Ryby vyprávějí. Ale co ryby? Poučí tě i křoviska země. Rostliny. Běž si poslechnout stromy a kytky. Nedělám si srandu. Job si taky nedělal srandu. Tak až přežijete tady ty moje pokusy o lidské kvákání a až se naobědváte, běžte ven. Běžte a nechte se poučit.

Myslím to tak vážně, jako vážně to myslel Ježíš. V tom dnešním evangelijním vyprávění ..když přeskočíme ten vtipný začátek, jak nějakí lidé chtějí vidět Ježíše a tak přijdou k Filipovi a Filip přijde k Ondřejovi a oba pak přijdou k Ježíšovi...to je velmi vtipný a moudrý obraz církve...Ježíš nevyhoví těm řeckým poutníkům, kteří by jej rádi viděli. Taky bych Ježíše rád viděl. Tuze moc rád. A tehdy to bylo přece jednoduché. Stačilo, aby Ježíš řekl: tak je přiveďte sem, ne? Rád si s nimi promluví. A určitě by to byl dobrý rozhovor a požehnané setkání. Ale místo toho začne Ježíš mluvit o své smrti. O tom největším tajemství v dějinách vesmíru. Že Boží syn musí zemřít. A

smrtelně vážně začne mluvit o pšenici. O obilí. To je rostlina z čeledi lipnicovitých. Stejně jako tráva. Běž a nech si to vyprávět od trávy. Ta pánu Bohu rozumí. Mnohem líp než ty. *Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek.* To je tajemství velikonoc, tajemství Tajemství toho Božího dramatu s námi lidmi. A je vepsáno i do toho dramatu pšenice. Jestliže pšeničné zrno padlé do země nezemře, zůstane samo. Přežije. Pšeničné zrno dokáže přežít dlouho. Neuvěřitelně dlouho. Samo. Samo v sobě. Samo pro sebe. Samo se sebou. To je peklo. Jen si představte, že všechno přežijete...a zůstanete sami. Sami v sobě, pro sebe, jen se sebou. Navždy. To je peklo. Takhle rozumím těm asi nejsilnějším slovům Ježíšovým. *Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný.*

Kdo miluje svůj život..natolik, že aby přežil, zůstane klidně sám..sám v sobě, sám se sebou a sám jen pro sebe...ten už svůj život ztratil. To co přežívá už není život. To je peklo.

Kdo ale tohle peklo odmítne, kdo ho nenávidí..tu do sebe zahleděnou samotu přežívání...ten může život nalézt. Nalézt skutečný život..ten, který dává smysl..to je slovy Bible život věčný.

Jenže znáte to..Každý chtít do nebe ale nikdo nechtít umřít. Ježíš říká: Jestli chceš ochutnat ten život..musíš zemřít..musíš opustit to svoje bezpečné věčné přežívání v bezpečí samoty..a vydat se do života..to znamená do vztahu, do vztahů s člověkem, s lidmi. A ve vztazích budeš vždycky umírat. Vztahy vždycky bolí. Chceš lásku nalézt, najdeš ji v bolesti..těm se nevyhejbej...jak zpíval prorok Sváťa.

Budou Velikonoce. Bůh se v Ježíši vydal..do vztahu s člověkem..a v tom vztahu umíral a umřel. Nadobro. Zašel až do krajnosti. To už díky Bohu nemusíme. Ale sami sobě umírat ve vztahu s druhým..s blízkým..jiná cesta k životu nevede.

Zeptej se pšenice. A Jestli máš problémy v komunikaci s lipnicovitými, zkus dvouděložné krytosemenné..zkus stromy. A nebo se zeptej krávy, *poučí tě, nebeského ptactva, ono ti to poví, poučí tě i křoviska země, mořské ryby vyprávět ti budou.* *Kdo z nich všech by nevěděl, že ruka Hospodinova to učinila* a že v jeho ruce je život všeho, co žije, duch každého lidského tvora.

Každý tvor to ví..že Bůh je láska a jediný život je život v lásce..v lásce, která bolí. Jen homo sapiens sapiens na to nějak zapomíná a myslí si, že žít sám pro sebe není peklo.
Pokoj Vám a život
Amen